



Ежемесячный научный журнал

КВ №20489-10289PP

№ 9-10 / 2016

Ответственный редактор — Антипов Андрей Петрович - доктор исторических наук (Украина)

Секретарь журнала — Нестеренко Елена Петровна - доктор философии (Украина)

Редакционный совет

- Верево Ольга Денисовна - доктор медицинских наук (Россия)
- Ганин Даниил Александрович - доктор филологических наук (Россия)
- Изимова Людмила Петровна - (Украина) доктор технических наук (Украина)
- Корейко Денис Вениаминович - доктор медицинских наук (Россия)
- Кроль Вадим Алексеевич - доктор технических наук (Россия)
- Моргун Аркадий Александрович - доктор технических наук (Россия)
- Напорчук Геннадий Николаевич - доктор ветеринарных наук (Украина)
- Нестерова Алина Владиславовна - доктор медицинских наук (Украина)
- Покручина Татьяна Руслановна - доктор экономических наук (Украина)
- Одунский Федор Тхонович - доктор искусствоведения (Россия)
- Сетаров Сергей Сергеевич - доктор юридических наук (Украина)
- Шавинский Александр Евгеньевич - кандидат психологических наук (Украина)
- Юркович Дмитрий Геннадьевич - доктор медицинских наук
- Юлинский Игорь Евгеньевич - доктор социологических наук (Украина)
- Ядынский Петр Константинович - доктор психологических наук (Россия)
- Яковлев Вадим Николаевич - доктор политических наук (Украина)

Статьи, поступающие в редакцию, рецензируются. За достоверность сведений, изложенных в статьях, ответственность несут авторы. Мнение редакции может не совпадать с мнением авторов материалов. При перепечатке ссылка на журнал обязательна. Материалы публикуются в авторской редакции.

«Первый независимый научный вестник»

Адрес редакции: 01054, г. Киев, улица Дмитриевская, 64

тел.: +38 (095) 430-59-27

Сайт: www.firjournal.com.ua

E-mail: info@firjournal.com.ua

Учредитель и издатель «Первый независимый научный вестник» Тираж 2000 экз.

Отпечатано в типографии г. Киев, улица Дмитриевская, 64, 01054

• докази подаються сторонами та іншими особами, які беруть участь у справі, а також витребуються судом за клопотанням сторін [6, с. 89].

Висновки. Таким чином, змагальність сторін є базовою основою судочинства та виконує важливу роль в судовому процесі. Ця роль полягає у зрівнюванні різних за статусом суб'єктів спору та в забезпеченні неупередженості та об'єктивності суду. В адміністративному судочинстві, в порівнянні з іншими процесами, принцип змагальності сторін тісно переплітається з принципами рівності сторін та активності суду. Враховуючи ті зміни, які відбуваються на сьогодні в суспільстві, змагальність слід розглядати не лише як демократичну основу, а й як гарантію неупередженого, обґрунтованого розгляду справи адміністративним судом.

Список використаних джерел

1. Кириллова Н.П. Конфликтология и состоятельность судебного разбирательства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.spho.ru/media/pdf/_original/1/17_kirillova_myisl6pdf.pdf.
2. Побегайло Г.Д. Судебные прения в советском уголовном процессе / Г.Д. Побегайло. – М. ВЮЗИ, 1982. – 39 с.
3. Півненко Л.В. Щодо змісту засади змагальності сторін у кримінальному провадженні / Л.В. Півненко // Збірник наукових праць Харківського національного університету ім. Г. Сковороди. – 2014. – вип. 22. – с. 161-166
4. Власов А. А. Гражданское процессуальное право: учебник / А. А. Власов. - М.: ТК Велби, 2003. - 432 с
5. Тертышников В. И. Гражданский процесс: конспект лекций / В. И. Тертышников. - 2-е изд., испр. и доп. - Х.: Консум, 2002. - 240 с.
6. Сердюк В. В.Змагальність сторін як засада судочинства в Україні/ В. В. Сердюк // Часопис цивільного і кримінального судочинства. - 2016. - № 2. - С. 85-93.
7. Мельник І.А. Змагальність сторін в адміністративному процесі / І.А. Мельник, М.В. Колеснікова // Правові засади функціонування публічної влади щодо забезпечення інтелектуального розвитку та безпеки суспільства: матеріали міжнарод. науково-практичної конференції, м. Суми, 19-20 травня 2016 р. – 2016. – с. 219-222.
8. Савюк Л. К. Правоохоронні органи[Електронний ресурс] <http://pravodom.com/pravoohoron-organ/69/1121-princip-zmagalnosti-ta-rivnopravnist-storin>
9. Мамницький В. Ю. Поняття та зміст принципу змагальності у цивільному судочинстві / В. Ю.Мамницький//Форум права. - 2014. - № 3. - С. 201–206.
10. Городовенко В. Змагальність як вихідний принцип судової влади / В. Городовенко //Вісник академії правових наук України. - 2012. - № 2. - С. 202-215.
11. Даровських С.М. До питання про співвідношення понять «змагальність» ф «рівноправність» сторін / С.М. Даровських //ВісникПУрДУ. -2007. - № 18. – с. 33-36
12. Конституція України // ВВР. - 1996. - № 30. - Ст. 141.
13. Шилова О.А. До питання про роль суду при реалізації принципу змагальності і рівноправності сторін в адміністративному судочинстві / О.А. Шилова // Бізнес в законі. – 2011. - № 1. – с. 110-112

УДК 903.2:745/749

Прокопович Лада Валеріївна,

кандидат технічних наук,

доцент кафедри культурології та мистецтвознавства

Одеського національного політехнічного університету

Prokopovich L.V.,

Ph.D. Engineering,

Assoc. Professor Department of Art History and Cultural Studies,

Odessa National Polytechnic University

Прокопович Лада Валерієвна,

кандидат технических наук,

доцент кафедры культурологии и искусствоведения

Одесского национального политехнического университета

НАМИСТО ФРЕЙЇ

FREYA'S NECKLACE

ОЖЕРЕЛЬЕ ФРЕЙИ

Анотація: Ювелірні прикраси, що зустрічаються у міфологічних сюжетах, є цікавими й інформативними об'єктами культурологічних досліджень. Наприклад, спроба уявити, як могло б виглядати намисто Брісінгів, привела до переосмислення і розширення символіки не тільки цієї речі, а й богині Фрейї — одного з ключових образів скандинавської міфології. Співставлення міфічної речі із реально існуючими артефактами дозволило позначити Фрейю не просто як богиню кохання та краси, але і як богиню родючості, творчих сил природи, творчого жіночого начала, єдності матеріального і духовного, ув'язавши її із культом Сонця. У відповідності з цим, до загальноприйнятих ознак, що дозволяють ідентифікувати древні жіночі зображення як богиню Фрейю, пропонується додати ще декілька.

Ключові слова: міф, скандинавська культура, ювелірне мистецтво, намисто, Брісінгамен, Фрейя, символ, артефакт, гіпотеза.

Summary: The Jewelry found in mythological subjects represents interesting and informative objects of cultural studies. For example, attempts to imagine what could be the Brisings' necklace appearance, led to a renewed conception and expansion of idea about symbols only of the subject, but also the symbolic of goddess Freya, one of the key images of Norse mythology. Correlation between mythical subject with real artifacts allowed to identify Freya not just as the goddess of love and beauty, but also as a goddess of fertility, an embodiment of nature creative forces, creative feminine principle, an unity of the material and the spiritual, linking it with the cult of the sun. In line with this, proposed is to expand the list of common features, to identify the ancient women's jewelry, as the symbol of Freya goddess.

Key words: myth, Scandinavian culture, art jewelry, necklace, Brisingsamen, Freya, symbol, artifact, hypothesis.

Аннотация: Ювелирные украшения, встречающиеся в мифологических сюжетах, являются интересными и информативными объектами культурологических исследований. Например, попытка представить, как могло бы выглядеть ожерелье Брисингов, привела к переосмыслению и расширению символики не только этого предмета, но и богини Фрейи — одного из ключевых образов скандинавской мифологии. Соотнесение мифического предмета с реально существующими артефактами позволило обозначить Фрейю не просто как богиню любви и красоты, но и как богиню плодородия, созидательных сил природы, творческого женского начала, единства материального и духовного, увязав её с культом Солнца. В соответствии с этим, к общепринятым признакам, позволяющим идентифицировать древние женские изображения, как богиню Фрейю, предлагается добавить ещё несколько.

Ключевые слова: миф, скандинавская культура, ювелирное искусство, ожерелье, Брисингамен, Фрейя, символ, артефакт, гипотеза.

Постановка проблеми. В світовій міфології є багато сюжетів, в яких присутні різноманітні ювелірні вироби. Як правило, це прикраси, які носять богині, цариці, німфи, феї та інші міфічні красуні. Цим дорогоцінностям майже завжди притаманні чарівні властивості, і з ними пов'язані пікантні, драматичні, а іноді й трагічні події.

Для культурологічних досліджень такий зріз міфології може бути дуже цікавим, оскільки дозволяє випрацювати нові наукові гіпотези, які, в свою чергу, спроможні стимулювати наукову дискусію в широких аспектах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Підґрунтям для цілої низки гіпотез став, наприклад, міф про чарівний пояс цариці амазонок Іпполіти. Спроба уявити, як міг виглядати цей пояс, дала привід розглянути роль різних мінералів (в основному, зелених) в культурі Древньої Греції і Скіфії [1, с. 316–318]. Міфопоетичні образи слов'янської культури дозволили уточнити смислове навантаження такої ювелірної техніки, як плетіння з проволочки (або литво, яке імітує плетіння) [2, с. 52–53].

Не менш цікавим об'єктом для досліджень є й легендарне намисто Брісінгів.

Метою дослідження є вдосконалення уявлень про образ богині Фрейї на підставі міфологічного сюжету про намисто Брісінгів і різних реальних артефактів (древніх ювелірних прикрас).

Викладення основного матеріалу. В скандинавській міфології серед різноманітних скарбів, які виготовляють і зберігають загадкові й майстровиті карлики (гноми, цверги), намисто Брісінгів займає особливе місце.

Називається це намисто Брісінгамен, що в перекладі означає «виблискуючий», «іскра». Виготовили його брати Брісінги – цверги, котрих звали Альфрігг, Берлінг, Двалін та Грер.

Намисто вийшло таким красивим, що сама богиня родючості, любові й краси Фрейя захотіла

його отримати. Будь-якою ціною. Прийшлося платити Брісінгам за прикрасу коханням.

Верховний бог скандинавського пантеону – Один – зробив докір Фрейї за приниження божественної гідності. Але догана не подіяла на легковажну богиню, тому Одін прийшлося підговорити Локі, щоб той викрав в неї прикрасу. Що Локі й зробив, перетворившись на блоху.

Згодом Локі прийшлося за цю дорогоцінність ще й битися з Хеймдаллем біля каміння Сінгастейн в образі тюленя.

Повернути намисто Фрейї пообіцяли на жорстких умовах: вона мала розв'язати війну на землі, в Мідгарді.

І знову Фрейя не встояла перед красою намишта. Почала війну.

Отримавши намисто, вона не знімала його з себе навіть вночі.

Так намисто Брісінгів стало невід'ємним атрибутом Фрейї (з соколиним пір'ям).

За драматизмом всіх цих подій складно роздивитись справжню цінність Брісінгамена. Бо мають же в нього бути якісь особливі властивості, що відрізняють його від багатьох інших прикрас.

Деякі джерела стверджують, що «це намисто не має ніяких магічних властивостей, просто дуже красиве» [3].

Але чи можна уявити, щоб через просто красиву річ розпалювалися такі пристрасті?!

Вочевидь, ця версія не влаштовує і самих авторів [3], бо вони тут же приводять і другу версію: намисто дарує красу і молодість тій жінці, яка його носить. І знову ж сумніваються: навіщо це треба Фрейї, котра і так є найкрасивішою за всіх богинь.

Отже, маємо – явні протиріччя і плутанину, які обумовлені втратою смислового навантаження предмету, що розглядається.

Щоб знайти цей смисловий зміст, необхідно долучити додаткові джерела і спробувати звести їх до купи.

Наприклад, не варто забувати, що в деяких древніх пам'ятках Брисінгамен називається не намисто, а поясом (*brisinga girar*) [4, с. 187].

Пояс, як особливий елемент жіночого костюму, наводить на думку про його функції, пов'язані з народженням дітей. Ймовірно, то була первісна роль Фрейї. Недарма ж «Молодша Едда» називає Фрейю дисой ванів, а найважливіша функція дис — допомагати при родах, в більш широкому сенсі — сприяти родючості.

Тяжко сказати, в результаті чого пояс Брисінгів «перетворився» на намисто, але зрозуміло, що це намисто — не просто красива цяцька в гардеробі богині, а символ її могутності над силами природи, що керують життям, на її творчими ресурсами.

Імовірно, саме таке смислове навантаження намиста Брисінгів підштовхнула Алісу Карлсдоттір (Alice Karlsdóttir) до авторської трактовки сюжету цього міфу. «Одна із здібностей Фрейї, — пише дослідниця, — мабуть, майстерність матеріального прояву, що привносить у фізичний світ духовне. Фрейя не лише керує почуттями, вона насолоджується ними і показує, що саме фізичне існування є чарівною річчю. Я завжди уявляла собі, що карлики не створили намиста, поки Фрейя не переспала з ними, що їх зв'язок був необхідним, щоб надихнути карликів для створення Брисінгамену» [5].

Здається, така трактовка багато чого могла б розставити по своїх місцях. Особливо, якщо доповнити її ще декількома моментами.

По-перше, слід звернутися до викладення міфу Мюлленгоффом, на якого посилається «Енциклопедія Брокгауза та Ефрона», де Брисінгамен дорівнюється ранковій та вечірній зорі: бог темряви кожного вечора краде цей талісман у Фрейї, всю ніч продовжується боротьба його з богом небес, і до ранку Брисінгамен знову з'являється на шії Фрейї [6].

Чудовий образ.

І невеличке уточнення: якщо Брисінгамен — символ зорі, то Фрейя і є сама зоря.

У такому випадку цей образ стає дуже схожим із образом Зорі-Зоряниці в слов'янській культурі.

В слов'янській міфології вона зветься сестрою Сонця:

Заря ль, моя Зоренька,
Заря, солнцева сестрица,

і виступає в двох іпостасях — Зорі Ранкової і Зорі Вечірньої [7, с. 105]. В найдревніших обрядових піснях — колядках — збереглося описання одягу Зорі-Зоряниці. Її незмінними атрибутами є вінок із перлин, срібний пояс, оздоблений перлинами, намисто з коралів та інші прикраси, які вона кожного дня губить, а Сонце їх знаходить і їй повертає. Цей сюжет знайшов відображення і в українських загадках: «Ішла панночка вночі, загубила ключі, місяць бачив — не сказав, сонце встало — позбирало», «Їхала пані до вінця, загубила гребінця» і т.п. [8, с. 111].

Тобто і у випадку із Фрейєю, і у випадку із Зорею-Зоряницею мова йде про втрату якої-небудь символічної речі, яка кожного дня — неодмінно! — повертається на місце, що, в свою чергу, символізує обов'язкову зміну дня і ночі.

Ця міфологема служить і для пояснення зміни пор року. Тоді прикраса стає предметом торгу (або засобом оплати), обов'язковим для більшості астральних, в тому числі солярних, міфів, де за якусь чарівну і дорожочинну диковинку Весна (або Зоря, або Лада і т.п.) викупає у Зимі право ночі із законним чоловіком (із Сонцем, Перуном і т.п.), щоб розвіяти чари злої відьми і повернути природний цикл до ладу.

До речі, на «солярність» міфу про Фрейю посередньо можуть вказувати й інші фігурки-амулету, в яких Фрейя ніби замкнута у кільце (рис. 1). Це кільце може зображати або річний цикл, або Сонце.



Рис. 1. Древні фігурки Фрейї

Зв'язок Фрейї із Сонцем стає ще більш очевидним, якщо згадати, що серед її атрибутів є не лише блискуче намисто, але й накидка із соколиного пір'я, вдягаючи яку вона перетворюється в птаху. У деяких народів (в Древньому Єгипті, на

Русі) сокіл був символом Сонця, і багато сонячних богів приймали вигляд цього птаха. Отже, і Фрейю можна включити до складу.

Все це дає підставу вважати, що первісно, в найбільш архаїчному варіанті міфу, Фрейя відповідала за царину кохання і сексуальності в широких аспектах цих проявів життя: від народження дітей до творчого натхнення, як синтезу матеріального і духовного, від зміни дня і ночі до більш довгих природних циклів, які відповідають строгим і непорушним законам всесвіту.

А її намисто – це одночасно і символ цього буйства життя, і найсильніший фетиш, який дає богині сил впоратися зі своїми обов'язками.

Але тоді виникає ще одне питання: який вигляд мала ця чарівна прикраса?

Зрозуміло, що в міфах немає (і не може бути) докладних описань прикрас, бо мова йде про речі вимишлені. В міфологічних сюжетах вони грають роль умовну, символічну.

Але, разом з тим, смисли в ці прикраси вкладаються дуже серйозні, функції вони виконують важливі, пристрасі навколо них киплять бурхливі. Як же не спробувати обмалювати зовнішній вигляд таких дорогоцінностей?! Або хоча б пошукати їх прототипи серед реально існуючих прикрас.

В скандинавському ювелірному мистецтві особливе місце займають широкі, схожі на комір, намиста-гиринні. Одна з таких вражаючих прикрас зберігається у Стокгольмському історичному музеї. Це намисто складається з 458 найдрібніших золотих деталей, важить 823 г (рис. 2). Виготовлено воно в V столітті, знайдено — в XIX столітті у Вастергютланді. Виконано намисто настільки витончено й винахідливо, що сучасні ювеліри не можуть до кінця зрозуміти техніку його виконання.



Рис. 2. Золоте намисто. V ст. Фрагмент. Стокгольмський історичний музей

Велика кількість золота, що використана в цій прикрасі, а також незбагненна складність роботи, дають підставу припустити, що служило воно ритуальним цілям.

Чи могло так виглядати намисто Брісінгамен? Цілком ймовірно. Адже золото в багатьох культурах символізує Сонце, а в кеннінгах золото називають вогнем. Враховуючи, що Брісінгамен

перекладається як «виблискуюче», золото в ньому було б дуже доречним.

Втім, не менш ефектно в цьому сенсі виглядало б і намисто із срібла. Особливо, якщо б воно було схожим із намистом з острова Готланд (рис. 3). Блиск такої прикраси надали б намистини-лінзи із гірського кришталю.



Рис. 3. Намисто з острова Готланд. Срібло, гірський кришталю. Приблизно 1000 в. Стокгольмський історичний музей

Характеристика Брісінгамену як виблискуючого або іскристого наводить на думку про те, що в ньому міг бути використаний бурштин. Цю гіпотезу дослідники звичайно аргументують тим, що

бурштин має жовто-золотистий колір, був доступним скандинавським ювелірам, його збирали на морському узбережжі [5]. Але можливо, древнім скандинавам, як і древнім грекам, і арабам, були відомі електричні властивості цього мінералу?

В давнину люди знали, що бурштин після натирання шерстю притягує шматочки папірусу і суху соломку. Афганці так і називають його – кахруба («ках» – соломка, «руба» – крадій), араби звуть його кехруба, перси – кахроба, турки – караба і т.д. [9, с. 121]. А під час натирання бурштину шерстю проскакують іскри.

Цей ефект міг виникнути в простій життєвій ситуації: жінка, на котрій було бурштинове намисто, взяла до рук кішку. Тваринка потерлась об них, і промелькнули іскорки. Красиве і дивовижне явище в той же час було перенесено на образ Фрейї та її намиста.

До речі, кеннінг «полум'я моря» чомусь інтерпретують як «золото» [10]. А може, це все ж таки бурштин?

В спробах вгадати, як могло виглядати намисто Брисінгів, деякі дослідники вважають, що, оскільки братів-карликів було чотири, то й намисто має

складатися з чотирьох елементів: з чотирьох кілець, притиснутих один до одного, як в гривнях-комірах, або чотири рази переплетене намисто (за аналогією із чотирма кільцями космосу – Огорожа Асів, Середня огорожа, море навкруг Мідгарду та Світ поза Огорожею) [5]. Досить логічне припущення.

Але древні ювеліри та скульптори цю думку явно не поділяли. Більшість фігурок, що зображають Фрейю, вбрані намистами, в яких домінує число три: або три нитки с дрібними намистинами, або три великих намистини, або три диски із солярними знаками і т.п. (див. рис. 1).

Лише іноді зустрічаються зображення Фрейї (як правило, це пластинки-амулети, де богиня представлена в профіль) с намистом в чотири намистини (рис. 4). Але ці фігурки викликають серйозні суперечки серед дослідників на предмет того, кого ж вони насправді зображають: Фрейю або якусь валькірію.

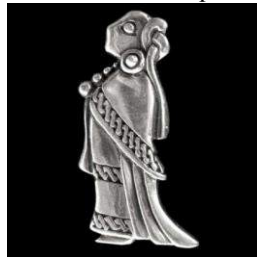


Рис. 4. Фрейя. IX–X ст. Швеція

Характерними елементами таких зображень є намисто і волосся, прибране в особливий вузол (так званий «датський вузол»). Чи досить цих ознак, щоб однозначно ідентифікувати фігурки? Адже якби то були валькірії, при них обов'язково були б або щити, або зброя, або кубки чи ритони, в яких вони подають напої воїнам у Валгалі. А у Фрейї має бути накидка з соколиного пір'я. Або кішка біля ніг.

У фігурки, що представлена на рис. 4, нічого подібного немає. Але, якщо порівняти її з іншою фігуркою (рис. 5), обличчя якої схоже із котячою мордочкою, а зачіска складається із двох ефектних вузлів, то з'являються підстави вважати такі фігурки зображеннями саме Фрейї.



Рис. 5. Срібна фігурка Фрейї. Національний музей Данії

Втім, іноді дослідники облегли собі завдання, дорівнюючи Фрейю до валькірій та тій підставі, що після війни в Мідгарді вона ділилася з Однієм вбитими воїнами [11, с. 572].

Однак деталі жіночих фігурок, їх атрибутика, красномовно говорять про розподіл цих образів.

І якщо продовжити аналіз «датського вузла» в зачісках, то слід відмітити, що в ньому, як і в намистах, що розглядалися, закладено число три. Взагалі, «датський вузол» – це не що інше, як об'ємна форма трикветру (рис. 6).



Рис. 6. Варіанти трикветру

Трикветр, як знак, використовувався ще в бронзову добу народами Північної Європи для фіксації положення Сонця на небосхилі: три кути знаку відповідають сходу, zenіту і заходу. Як символ, він пов'язувався із уявленнями про життя, смерть і повернення до життя як безкінечний цикл [12]. Трикветр із закругленими кутами – три замкнуті окружності – символізував ще й жіноче начало, родючість.

Таким чином, смисловий зміст «датського вузла» повністю відповідає функціям Фрейї, як богині сонячного культу, як персонажу астрально-календарного міфу.

До речі, «датський вузол» – дуже поширений елемент не лише в древньому, а й в сучасному

ювелірному мистецтві. Але в сучасній (скоріше, комерційній) трактовці він виступає виключно як символ нерозривного кохання [13; 14]. І ніяк не пов'язується із образом Фрейї. В багатьох сучасних прикрасах, які претендують на роль намиста Фрейї, можна бачити бурштин, хутро, срібні котячі черепи, але не «датський вузол».

Втім, спроби «відтворити» Брисінгамен не припиняються (рис. 7). І напевно чи припиняться. Бо питання про те, як могла виглядати ця прикраса, завжди буде хвилювати не лише дослідників, а й ювелірів.



Рис. 7. Кольє «Фрейя». Автор – Лада Прокопович. Одеса, 2015 р.

Результати. Спроба дослідити міфічну річ – намисто Брисінгів – через реально існуючі артефакти привела до переосмислення і розширення символіки не лише цієї речі, але й образу Фрейї, і сюжету міфу в цілому. Співвідношення міфічних образів з реальним культурним контекстом дозволило позначити Фрейї не просто як богиню кохання і краси, але й як богиню родючості, творчих сил природи, жіночого начала, ув'язавши її з культом Сонця і поєднанням матеріального та духовного.

Тому, до загальноприйнятих ознак, що дозволяють ідентифікувати древні жіночі зображення як богиню Фрейю, – намисто, накидка із соколиного пір'я та, в окремих випадках, котячі риси, – пропонується додати ще кілька:

- намисто має містити в собі число три (хоча при наявності інших ознак – не обов'язково);
- сонячна символіка (коло, кільце, медальйони із солярними знаками і т.п.);
- волосся, зібране в «датський вузол».

Висновки. Представлені дослідження зайвий раз доводять інформативність таких культурних текстів, як древні міфи. А співставлення їх з матеріальними пам'ятками культури і виявлення аналогій в інших культурах дозволяє випрацювати нові трактовки відомих фактів або навіть виявляти факти нові.

Такий метод дослідження, як побудова гіпотези, в даному випадку стає не лише доречним, але й ефективним.

Література

1. Прокопович, Л.В. Пояс Ипполиты / Л.В. Прокопович // Труды Одесск. политехн. ун-та. — Вып. 1(27). — 2007. — С. 316 — 318.
2. Прокопович, Л.В. Эротическая символика древнеславянской плетёнки / Л.В. Прокопович // Аркадія. — № 2(24). — 2009. — С. 51 — 53.
3. Брисингамен [электронный ресурс] / Википедия // <http://ru.wikipedia.org/wiki/Брисингамен>. — 27.01.2015.
4. Мелетинский, Е.М. Брисингамен / Е.М. Мелетинский // Мифы народов мира. Энциклопедия: в 2-х т. — М.: Сов. энциклопедия, 1991. — Т. 1. — 671 с.
5. Фрове-Фрейя [электронный ресурс] / Северная традиция // <http://asa-try.diari.ru/p154915415.htm?oam>. — 26.01.2015.
6. Бризингамен [электронный ресурс] / Энциклопедический словарь Брокгауза и Ефрона //

<https://ru.wikisource.org/wiki/ЭСБЕ/Бризингамен>. — 27.01.2015.

7. Грушко, Е.А. Словарь славянской мифологии / Е.А. Грушко, Ю.М. Медведев. — Н. Новгород: “Русский купец”, “Братья славяне”, 1995. — 368 с.
8. Дмитренко, М. Українські символи / М. Дмитренко, Л. Іваннікова, Г. Лозко, Я. Музиченко, О. Шалак. — К.: Редакція часопису “Народознавство”, 1994. — 140 с.
9. Супрычев, В.А. Занимательная геммология / В.А. Супрычев. — К.: Наукова думка, 1984. — 199 с.
10. Кеннинг [электронный ресурс] / Википедия // <https://ru.wikipedia.org/wiki/Кеннинг>. — 30.01.2015.
11. Мелетинский, Е.М. Фрейя / Е.М. Мелетинский // Мифы народов мира. Энциклопедия: в 2-х т. — М.: Сов. энциклопедия, 1992. — Т. 2. — 719 с.
12. Клевер на удачу. Трилистники и четырёхлистники [электронный ресурс] / Мифонедельник // <http://mythology.info/mythoweek/29a.html>. — 29.01.2015.
13. Кельтский узел любви [электронный ресурс] / Мистика и мифология // <http://mifologes.ru>. — 29.01.2015.
14. Узел любви [электронный ресурс] / Руническая мастерская // <http://www.oberegi-runi.ru/kelts-kii-yzel-lubvi/> — 29.01.2015.

УДК 347

Туров Володимир Дмитрович

студент, Слідчо-криміналістичного інституту

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Туров Владимир Дмитриевич

студент, Следственно-криминалистического института

Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

Turov V.D.

student, Investigation and Criminalistics Institute
Yaroslav Mudryi National Law University

ЕНЕРГІЯ, ЯК СПЕЦИФІЧНИЙ ОБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА ЭНЕРГИЯ, КАК СПЕЦИФИЧЕСКИЙ ОБЪЕКТ ГРАЖДАНСКОГО ПРАВА ENERGY AS A SPECIFIC OBJECT OF CIVIL RIGHTS

В статті викладені кілька підходів до розуміння енергії як об'єкта цивільного права. Розглянуто різні концепції вчених-цивілістів, із залученням іноземного досвіду. Автором проаналізовані нормативно-правові акти з питання належності енергії до об'єктів цивільних прав. Розглянуто такі види енергії, як електроенергія, теплова енергія та газ. Висунуто пропозиції, стосовно нормативного закріплення в цивільному кодексі України, енергії, як специфічного об'єкта цивільного права.

В статье изложены несколько подходов к пониманию энергии, как объекта гражданского права. Рассмотрены различные концепции ученых-цивилистов, с привлечением иностранного опыта. Автором проанализированы нормативно-правовые акты по вопросу принадлежности энергии к объектам гражданских прав. Рассмотрены такие виды энергии, как электроэнергия, тепловая энергия и газ. Выдвинуты предложения, относительно нормативного закрепления в Гражданском кодексе Украины, энергии, как специфического объекта гражданского права.

This article provides several approaches of understanding the energy as an object of civil law rights. There were considered different ideas of civil lawyers engaging the foreign experience. Author has analyzed the laws and regulations regarding the energy appertain to the objects of civil rights. Also there were considered such kinds of energy as electrical energy, thermal energy and gas. It was suggested to consolidate the energy in normative way within the Civil Code of Ukraine, as a specific object of civil right.

Первый независимый научный вестник

Ежемесячный научный журнал

КВ №20489-10289РР

№ 9-10 / 2016

Ответственный редактор — Антипов Андрей Петрович - доктор исторических наук (Украина)

Секретарь журнала — Нестеренко Елена Петровна - доктор философии (Украина)

Редакционный совет

- Верево Ольга Денисовна - доктор медицинских наук (Россия)
- Ганин Даниил Александрович - доктор филологических наук (Россия)
- Изимова Людмила Петровна - (Украина) доктор технических наук (Украина)
- Корейко Денис Вениаминович - доктор медицинских наук (Россия)
- Кроль Вадим Алексеевич - доктор технических наук (Россия)
- Моргун Аркадий Александрович - доктор технических наук (Россия)
- Напорчук Геннадий Николаевич - доктор ветеринарных наук (Украина)
- Нестерова Алина Владиславовна - доктор медицинских наук (Украина)
- Покручина Татьяна Руслановна - доктор экономических наук (Украина)
- Одунский Федор Тхонович - доктор искусствоведения (Россия)
- Сетаров Сергей Сергеевич - доктор юридических наук (Украина)
- Шавинский Александр Евгеньевич - кандидат психологических наук (Украина)
- Юркович Дмитрий Геннадьевич - доктор медицинских наук
- Юлинский Игорь Евгеньевич - доктор социологических наук (Украина)
- Ядынский Петр Константинович - доктор психологических наук (Россия)
- Яковлев Вадим Николаевич - доктор политических наук (Украина)

Статьи, поступающие в редакцию, рецензируются. За достоверность сведений, изложенных в статьях, ответственность несут авторы. Мнение редакции может не совпадать с мнением авторов материалов. При перепечатке ссылка на журнал обязательна. Материалы публикуются в авторской редакции.

«Первый независимый научный вестник»

Адрес редакции: 01054, г. Киев, улица Дмитриевская, 64

тел.: +38 (095) 430-59-27

Сайт: www.firjournal.com.ua

E-mail: info@firjournal.com.ua

Учредитель и издатель «Первый независимый научный вестник» Тираж 2000 экз.

Отпечатано в типографии г. Киев, улица Дмитриевская, 64, 01054